

Ünnepi kultúr műsorral kezdődik a Magyar—Szovjet Barátság Hónapja

Holnap este fél 8 órai kezdettel a Szabadság kultúrotthonban a Vörös Hadsereg egyik kultúr-csoportja, nagy kultúr műsorral szórakoztatja Várpalota dolgozóit. Ez a kultúr műsor, melyet szov-

jet elvtársaink ajándékba adnak nekünk, újabb bizonyítéka a magyar-szovjet barátságnak. Kérjük dolgozóinkat, minél nagyobb számban jelenjenek meg a kultúr esten.

Megalakult a várpalotai Szalonzenekar

Csütörtökön, 11-én mutatkozott be a Szalonzenekar, a helyi önkormányzat klubjában, Verdi-est keretében. Nem akarjuk itt részletezni a zenekar játékát, az est sikerét, csupán arra akarjuk felhívni az illetékes kultúr vezetőink figyelmét, hogy mi annak az oka, hogy éppen a honvédség figyelt fel erre a zenekarra.

A mi kultúr életünkben a zenekarnak ötdörög szerepe van, éppen azért, mert egyes kultúr irányító személyiségek nem veszik észre a zenekar óriási jelentőségét. A zenét mindenki szereti, és mégis azt látjuk, hogy a zenekar nem kap elég támogatást, elég erkölcsi megbecsülést. Mindenféle más kultúr csoport

sokkal több kedvezményben részesül, mint a mi zenekarunk, példa az is erre, hogy a bemutatkozást is a helyi önkormányzat klubja segítette elő.

Nekünk a zenekart fel kellene használnunk sokkal jobban, kultúr agitációt végeztetni velük, a dolgozók szeretik a szép zenét, gyönyörködnek benne, és mi ezt nem használjuk fel, nem nyújtjuk nekik. Amikor örömmel üdvözljük az új Szalonzenekart és vezetőjét, Lóczy elvtársat, akkor felkérjük őket, keressék fel sokkal gyakrabban szerepléseikkel a bányát, a kultúrotthon, nyújtsanak több szórakozást, több muzsikát a bányászoknak is.

Várpalotai Bányász—Veszprémi Vasas 5:1 (4:0)

A Várpalotai Bányász labdarúgó csapata vasárnap Veszprém-ben a Veszprémi Vasas csapatával játszott. A Veszprém megyei bajnoka elleni mérkőzést az NB II-es csapat 5:1 arányban nyerte meg.

A TRÉNINGMÉRKŐZÉSEN a várpalotai játékosok könnyen mozogtak, bár a nagy sár, a csúszós talaj, nem engedte a játék képét megmutatni. Ennek ellenére néhány formás támadást láttunk. A gólok közül Kőműves 3, Borbély és Hudecz egy-egy gólt lőtt. A veszprémi gólt egy pályamögül levő hódomból visszapatnáló labdából szerezte a veszprémi csapat. A játékvezető illetlenül vezette a mérkőzést, minden várpalotai támadást les címén megakasztott, teljes erővel segítette a hazai csapatot.

A VÁRPALOTAI Bányász második csapata Péten játszott a Péti Szikra csapatával. A pétek egy 11-essel 4:3 arányban győztek. A második csapat bemutatkozásával teljes mértékben meg lehetünk elégedve, ebben

az évben már sokkal jobb második csapatunk lesz, s a megyei bajnokságban jobban képviseljük Várpalota színeit.

Vasárnap a budapesti Előre NB II-es csapata játszik Várpalotán. Előtte a második csapat előreláthatólag a Veszprémi Vasással játszik formához mérte mérkőzést.

Szedlák Ferencet felesége fiú gyermekkel, Stefánék Tibort felesége fiú gyermekkel és Málnay Istvánt felesége leány gyermekkel ajándékozta meg.

Mindhárom házaspárnak a kicsik születése alkalmából sok szerencsét kívánunk.

Móricz Vilma és Erdélyi Imre, Cifrus Irma és Szabó András, Horváth Júlia és Őrsi Gyula, vállalatunk dolgozói házasságot kötöttek egymással.

Az ifjú pároknak házasságkötésük alkalmával sok boldogságot kívánunk.

Amit kevesen vesznek észre

A bányánknál azok a külszíni dolgozók, akik földalatti pótlékban részesülnek bányajárásuk után kötelesek minden alkalommal, amikor a bányába leszállnak, legalább 6 órát lent tölteni.

A leszállási könyvben azt látjuk, hogy nem egy külszíni munkavállalónk, a kinti munkájának elvégzésén kívül havonta 24—28 műszakot is lent tölt a bányában, ami csak úgy lehetséges, hogy két-három órára megy le, ami különben a leszállási könyvben be is van jegyezve. Feltétlenül utána kellene nézni, hogy milyen munkát végez a föld alatt az a munkavállaló, aki olyan „ügyesen” tudja beosztani a külszíni munkaidejét, hogy 24 műszakot tud a bányában tölteni.

A másik kérdés a vasuti vendéglő ügye, a nap bármely szakában lehet találni olyan dolgozót a vasuti vendéglőben, akinek a munkaideje éppen tart. Itt volna az ideje meghatározni, hogy ki az, akinek joga van munkaidő alatt négyszerötször kijárni a vendéglőbe és ott munkaidejéből hosszú időt eltölteni. Vegyék észre ezeket a dolgozókat végre a vállalat vezetői.

Figyelő.

Egy hét történelem

Február 20. 1884-ben született Munkácsi Mihály.

Február 21. fasiszták kivégzik a francia ellenállás három magyar résztvevőjét, Békés Imrét, Felek Tamást és Boczor Józsefet 10 éve.

Február 22. 1910-ben született F. Chopin lengyel zeneszerző.

Február 23. Meghalt Timódi Lantos Sebestyén (400 éve).

Február 24. 1951. az M. D. P. II. kongresszusának megnyitása.

Február 25-én született G. T. Sevcsenkó ukrán költő (140 éve).

Február 26. a magyar sztáhnovisták első országos kongresszusa, 1950.

PÁRTÉPÍTÉS

Sürgőző szóval fordul bányászaink felé az ország: szemet, s egyre több szemet kér. Bányáinkból nap mint nap újabb jelentések érkeznek: a dolgozók teljesíteni akarják a kérést, s szembeállnak a hőviharakkal, a rossz utakkal, a bányák minden nehézségével. Valóban — komoly erőfeszítésekre van szükség, hogy a kormány programjának megvalósításához, öt éves tervünk valóra váltásához ne csak a tervek teljesülnek, hanem pótoljuk a tavalyi elmaradást is, s teljesítsük, amit vállaltunk.

Igaz, a múlt évben elmaradtunk, de mégsem lehet eredményeinket lebecsülni. A szénbányászat dolgozói tavaly 13,6 százalékkal termeltek több szemet, mint az előző évben. A termelésnek ezt az emelkedését azonban részben pótlóműszakok szervezésével értük el, s részben úgy, hogy a feltárást, elővájást, fenntartást, az önköltségek csökkentését és a minőség kérdését háttérbe szorítottuk. Bár a terv, amelyet a kormányprogram 1953 második felében előírt, reális volt — mindössze 99 százalékra teljesítettük, s ez nem menti az sem, hogy közben a téli időjárás megnehezítette a széntermelést. A szénbányászat elmaradása komolyan hátráltatta más iparágak munkáját is.

Több gondoskodást, törődést a bányászokkal

Milyen feladatokat kell az idén a szénbányászatban megoldanunk? Mindenekelőtt: többet kell törődnünk nekünk, vezetőinknek a szénbányászat dolgozóival.

A szénbányászat feladatai 1954-ben

Irta: Czotner Sándor, a nehézipari miniszter első helyettese

Az a feladatunk, hogy biztonságosabbá tegyük a munkakörülményeket, a vizes vagy hideg munkahelyeken dolgozókat ellássuk megfelelő ruhával, gondoskodjunk a meleg, rosszlevegőjű munkahelyek állandó szellőztetéséről, tisztálkodási, fürdési lehetőségről, arról, hogy a távollakók idejében, gyorsan hazajuttassuk. De az idei kemény téli időjárás külön feladatokat is adott — így például meleg étellel, itallal kell ellátnunk a dolgozókat. Több bányánknál jóelőre berendezkedtek arra, hogy hőviharak esetén a bányánál maradó dolgozókat elláthassák élelemmel s kényelmes, tiszta szállással. Jól jött ez az előkészület most, amikor a viharok valóban járhatatlanná tették az utakat. Valamennyiünkre érvényes: úgy kell dolgoznunk, hogy egész munkánkat áthassa az emberről való gondoskodás szelleme, s bányászaink érezzék: a kormányprogram nem csak nagy feladatokat, de az eddigieknél is több megbecsülést, törődést, szeretetet jelent számukra.

Bányászaink már sok győzelmes széncsatát vívtak. Nem kisebb jelentőségű ezekenél a most folyó széncsata sem, hiszen a közlekedés, az energiaszolgáltatás, a lakások fűtése, népgazdaságunk sok ágának munkája szénbányászaink munkájától függ. Sajnos, az 1954-es januári tervet csak 101,1 százalékra tel-

jesíthettük, mert nagy és fontos trösztjeink: Borsod, Középdunántúl, Dörög — elmaradtak. A termelés hullámzó, egyenetlen, erőműveinknek, gyárainknak nem jut elegendő mennyiségű és megfelelő minőségű szén. A vonatok kevés és rossz fűtőértékű szénrel kapnak, emiatt késnek. De ez ugyanakkor visszahat a bányászok munkájára: később kapnak a bányák vagonokat, a szállítás visszasiklik. A szénhiány miatt nem tudjuk megfelelően fűteni a vonatokat, zavarokkal küzdünk iskolák, kórházak, közintézmények fűtésénél. Ezen a nehéz helyzetben sürgősen javítanunk kell.

Egyenletes, tervszerű munkát

A Központi Vezetőség 1953 október 31-i határozata megszabta feladatunkat: „A szénbányászatban el kell érni a reálisan megállapított terv hiánytalan teljesítését, egyenletesen hónapról hónapra. Ehhez szükséges a bányászat irányításának megjavítása, a megfelelő munkáslétszám biztosítása, figyelmesebb gondoskodás a bányászok és elsősorban az új munkások ellátásáról és neveléséről.”

A reálisan megállapított terv teljesítését egyenletesen, hónapról hónapra akkor valósíthatjuk meg, ha rendszeresen növeljük a termelékenységét, fokozzuk az egyéni teljesítményeket. Legtöbb üzemünkben az egy főre eső tel-

... arra, hogy milyen lehetetlen helyzet alakul ki az igazolatlan hiányzások terén.

15-én, hétfőn az első műszakban sok volt a mulasztó, aminek az volt az oka, hogy az előző napi vasárnapi műszakot a bányavezetőség kifizette és egy pár dolgozónk megelégedett magáról, s nem jött másnap műszakra. A bányavezetőség a függetlenített dolgozókat elküldte a vendéglőbe, lakásokba, hogy a dolgozókat, akik hiányoztak műszakra, „hozzák be”, vagyis hétfői nap kivonta a munkából a teljes Személyzeti Osztályt, Munkaügyi Osztály előadóját és a Technológiai Osztály munkatársát, nem beszélve arról, akik más vonalról mentek ki.

Nem ez a módja a dolgozók nevelésének, ezzel egyrészt egy cso-

mó dolgozó a munkaidejét nem használja ki, a munkája felhalmozódik, rohammunkát kell végeznie, hogy utolérje saját magát.

Tudjuk jól, minden hónapban előfordul kétszer ilyen tömeges hiányzás, mégsem végzünk megelőző nevelő munkát, nem törekszünk arra, hogy a hiányzást, nevelő munkával szüntessük meg, nem beszélünk a fizetés kiadása előtt a dolgozókkal, nem emlékeztetjük őket kötelességeikre, vállalásaikra, hanem ilyen módon akarjuk munkába állítani őket.

Az a javaslatom, hogy az ilyen nevelő munka helyett jobb lenne állandó, szívós harcot folytatni a hiányzások megszüntetéséért.

Szemes Lali

Segítségét kérünk dolgozóinktól

Igen sok levelet kapunk a dolgozóktól és személyesen is sok panasz érkezik hozzánk a Közösséggazdálkodási Vállalathoz, az új lakások hiányosságai miatt.

Az 1951. év óta épült házak körül sok gondatlanság történt, rosszul vette át az épületeket az Ingatlankezelő részleg és bizony előfordul, hogy két hónapos épületben már vízszolgáltatási és villany hibák lépnek fel. Rosszak a kémények, a rossz füst utak miatt nem egyszer a cserépkályhák megrepednek. Ezért a dolgozók panasza nagymértékben jogosnak mondható.

Ennek ellenére sok esetben maguk a dolgozók is hibásak, legelsősorban az a hiba, hogy a dolgozók egyrésze nem fizet házbért, pedig nekünk, ez a pénz a lakások karbantartására kell. Sok esetben a kapcsoló szekré-

nyekbe, önkényesen belenyulnak és nekünk ez nagy anyagi kárt okoz. Mi azon vagyunk, hogy ezt a sok panaszt, amik egyrésze jogos, orvosoljuk, azonban ehhez feltétlenül szükséges dolgozóink támogatása, a köztulajdon kiméltése. Mi igyekeznünk fogunk, hogy úgy a meglévő házakat, mint az újjan építendőket, a dolgozók részére épségben tartsuk.

Szalai Mihály.

VÁRPALOTAI Bányász

A Bányászati Pártbizottság hetilapja.

Felelős szerkesztő: Gara György
Felelős kiadó: Kertai Sándor
Szerkesztőség: Várpalota Bánya
Veszprémmegei Nyomdával, Veszprém
Felelős vezető: Steltzer Ferenc.

üzemeinkből. A létszámbányít sikerült megszüntetnünk, s most rájárunk a teljesítmény növelésének szocialista módszereire. Kiszélesítjük és továbbfejlesztjük a tatabányai VI-os alna dolgozóinak kezdeményezését, a „Nevelj új bányászt!” mozgalmat, segítjük a munkamódszerátadást, Népgazdaságunk azt kívánja minden bányásztól, hogy a műszak 480 percét becseleltesen használja ki. A szénterelő-csapatok egy része ma még nem tölti mindvégig produktív munkával a műszakot, sokszor akadályozza a folyamatos munkát ürescsill- és bányahiány vagy géphiba. Műszaki vezetőink: mérnökeink, bányamestereink, alnászaink gondoskodjanak arról, hogy valóban jól kihasználhassák a munkaidő minden percét. Minden üzemvezető, körletvezető ismerje részletesen az irányítása alatt álló egység telepítését, s gondosan mérlegelje minden egyes munkahely problémáit. Így növelni tudják a szénterelő dolgozó bányászok számát és a dolgozók teljesítményét.

Több és jobb gépet

Szénbányászatunk gépesítése — bár jelentősen fejlődött is az elmúlt évben — nem volt elégtő. Igaz: 1949-ben még csak 700 folyóméter gumiszalagunk volt, ma már 44.170 folyóméter dolgozik; kaparószalag az akkori 4739 méterrel szemben ma 47.090 folyóméter van.

(Folytatjuk.)